

ПРОТОКОЛ

№ 6014

гр. София, 18.12.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 36 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Лилия Н. Г.а

при участието на секретаря Катя Г. Драганова
и прокурора Н. Ив. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Лилия Н. Г.а Частно наказателно дело № 20231100206865 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

Производството е по чл.437, ал.2 от НПК във вр.с чл.70 от НК.

За **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** се явява прокурор С..

За Началника на СЦЗ се явява инспектор **М.М.**, упълномощен със Заповед Л – 349 от 18.10.2021г., която представя в съдебно заседание.

ОСЪДЕНИЯТ Г. М. М. – редовно призован, се явява лично и с **адвокат Х. Г.**, с пълномощно от днес.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, след съвещание и с оглед становището на страните намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и поради това

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Снема самоличност на осъденото лице:

Г. М. М. – роден на ****г. в гр.София, българин, български граждани, неженен, осъждан, със средно образование, работил като консултант в счетоводна фирма, понастоящем търпи наказание „лишаване от свобода“ в ЗО Казичене, с постоянен адрес: гр.София, кв. „Бояна“, ул. ****, ЕГН: *****.

Самоличността снета по данни от затворническото досие.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на осъдения правата му в наказателния процес,

включително правото му на отвод по чл. 274 от НПК и правото му по чл. 275 от НПК.

ОСЪДЕНИЙТ Г. М. М.: Ясни са ми правата. Няма да правя отводи. Нямам искания по реда на чл.275 от НПК.

АДВ. Г.: Нямам искания по реда на чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОР С.: Нямам искания по реда на чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ИНСП. МЛАШОВ: Нямам искания по реда на чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Предвид изявленията на страните и липсата на искания по реда на чл.274 и чл.275 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА с прочитане на депозираната молба от Г. М. М. чрез упълномощения му защитник адвокат Х. Г..

Прочете се.

АДВ. Г.: Поддържам молбата. Представям и моля да приемете доклад на администрацията на СЦЗ от 07.03.2023г. от предходното разглеждане на делото, тъй като проверих и го няма в досието; писмо на Началника на СЦЗ от 20.03.2023г.; 2 бр. удостоверения за раждане на децата на подзащитния ми; Постановление на Софийска апелативна прокуратура от 20.11.2023г., тъй като в него се съдържат мотиви, които бих искал да ползвам. Обяснение от А.М.Р. – лишен от свобода, във връзка с последната заповед на подзащитния ми.

ОСЪДЕНИЙТ М.: Поддържам молбата. Моля да приемете представените от защитника ми писмени доказателства.

ИНСП. М.: Началникът на затвора оспорва молбата. Представям доклад за осъденото лице Г. М. от 11.12.2023г., експертна оценка за актуалното психично и емоционално състояние на лишеният от свобода Г. М. М., както и справка за фактически и от работа изтърпяното наказание „лишаване от свобода, както и остатък по отношение на Г. М..

ПРОКУРОР С.: Запозната съм с молбата, оспорвам я.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпили по делото писмени документи във връзка с настоящото производство, а именно:

Становище на Началника на СЦЗ от 29.11.2023г.

Препланиране на присъдата от ГД „ИН“ – Затвора – гр. София по отношение на „лишения от свобода“ Г. М..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се приемат докладваните писмени документи като писмени доказателства.

СЪДЪТ, след съвещание и като изслуша становищата на страните, намира, че така докладваните документи са относими към воденото производство, допринасят за разкриване на обективната истина, поради което следва да се приемат като писмени доказателства по делото.

Воден от горното и на основание чл. 107, ал. 2 НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА, ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото представените от адвокат Г. и инспектор М., като и постъпилите по делото писмени доказателства: доклад от МП-ГД „ИН“- Затвора град София – ЗО Казичене за осъденото лице Г. М. от 07.03.2023г.; писмо на Началника на СЦЗ от 20.03.2023г.; 2 бр. удостоверения за раждане Г. Г. М.; Постановление на Апелативна прокуратура - София от 20.11.2023г.; обяснение от 19.04.2023г. от А.М.Р. – лишен от свобода; доклад от МП-ГД „ИН“- Затвора град София – ЗО Казичене за осъденото лице Г. М. от 11.12.2023г., експертна оценка за актуалното психично и емоционално състояние на лишеният от свобода Г. М. М., както и справка за фактически и от работа изтърпяното наказание „лишаване от свобода, както и остатък по отношение на Г. М.; становище на Началника на СЦЗ от 29.11.2023г. и препланиране на присъдата от ГД „ИН“ – Затвора – гр. София по отношение на „лишения от свобода“ Г. М..

ПРОЧЕТОХА СЕ И СЕ ПРИЕХА.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ, на основание чл. 283 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА, ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като писмени доказателства протоколите и писмените документи, приложени по делото като писмени доказателства, тъй като съдържат факти и обстоятелства, допринасящи за разкриването на обективната истина по делото.

Прочетоха се и се приеха.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа и правна страна и поради това

ОПРЕДЕЛИ:
ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Г.: Уважаема госпожо Съдия, поддържам молбата на подзащитния ми и моля да я уважите. Считам, че са налице основанията по чл.70, ал.1, т.1 от НК за постановяване на условно предсрочно освобождаване за остатък на наказанието, което не е изтърпял. В молбата са изложени подробни съображения, които поддържам и не смятам да повтарям. Моля да имате предвид към настоящия момент здравословното състояние на моя подзащитен, което е установено с медицински документи по делото и с приложената медицинска документация от която е видно, че той страда от няколко заболявания. Това е становището на ЛКК към местата за лишаване от свобода. Моля да имате предвид и семейното му положение. Въпреки че той няма брак, живее повече от 20 години с присъстващата в залата жена, от която има две деца. Представихме доказателства в тази насока, като едното от децата е малолетно и се нуждае от бащински грижи, тъй като навлиза в пубертета.

По отношение на становището на затворническата СЦЗ същото не е мотивирано по съответния ред. От доказателствата, които представих в настоящото съдебно заседание, ако направите сравнение между писмото от м. март на Началника на СЦЗ, в което е изложено становището на същия, че не са налице достатъчно данни за поправяне на лицето, ще установите, че липсват само последните няколко думи от писмо, а именно че остава продължителен период от неизтърпяната част на наказанието. Писмото е преписано дословно едно към едно.

По същият начин, докладът който Ви беше представен в настоящото съдебно заседание от администрацията на затвора, ако се направи сравнение с първоначалния доклад от месец март 2022г. и доклада от предишното разглеждане на молбата на осъденото лице тази година, и доклада при предходно разглеждане на делото, ще видите, че няма никаква разлика. Не е възможно повече от една година администрацията на затвора да работи с това лице, да се провеждат беседи както се твърди и да няма никаква разлика между констатациите. За мен е налице един изключително формален подход, който приемам за незаконосъобразен, тъй като все пак става въпрос за една човешка съдба. Ако са провеждани беседи, ако е оценяван риска на лицето спрямо себе си, спрямо другите лишени от свобода, спрямо администрацията и спрямо обществото, както е отразено, би следвало администрацията да изложи мотиви, защо приема риска в този вид, в който е изложен в доклада. Няма никаква разлика в становището на администрацията, липсват и мотиви. Другото са фактите на изтърпяване на наказанието или житейски факти от миналото на подсъдимия, които са едно към едно преписани. Не приемам за правилен този подход, тъй като няма как съда да вземе правилно решение, ако

не се изложат доводи и мотиви колко пъти е разговаряно и са провеждани беседи, при коя беседа какво е казал.

По отношение на риска за обществото, това което се сочи е в среден размер. Пак не съм съгласен с тази формална констатация. По делото са налице доказателства, че след освобождаването му в Р. Франция под гаранция, М. е бил десет години реално на свобода преди да постъпи в софийски затвор за изтърпяване на наложеното наказание от френския съд. През тези 10 години той няма никакви криминални прояви. Това е една проверка във времето за един дълъг срок, който говори този човек рисков ли е за извършване на друго престъпление.

От документите по делото е видно, че това е негово първо осъждане.

Не приемам за правилна една такава формална оценка, че рискът към обществото е среден и никакви мотиви. Този човек е бил на свобода десет години преди да постъпи в затвора. В затвора е правил опити да работи. Поведението му спрямо администрацията на затвора е добро, написано е доклада. В момента не работи заради здравословните проблеми, които има. Считам, че не следва да се ценят тези доводи от администрацията на затвора. В Постановлението на Апелативна прокуратура – София от 20.11.2023г. за поредното прекъсване на изтърпяване на наказанието, на стр. 3 Софийска апелативна прокуратура е изложила подобни доводи на тези, които излагам сега пред Вас, а именно, че отрицателното становище на искането за прекъсване на осъденото лице не е подкрепено с никакви мотиви. Затова аз оспорвам становището на Началника на СЦЗ и отразеното в доклада като формално отразено и което не отразява обективната действителност, поради което моля да не ги кредитирате.

Този формален подход се вижда и от първоначалния план на присъдата и от приложеното към делото. Ако се сравнят двете справки за първоначалния план на присъдата и промяната, която е представена по делото към документите към настоящото дело, ще се види, че и там няма никаква разлика в изпълнението на плана. Как не се постигат целите на присъда, като самата администрация формално подхожда употребява едни и същи клишета всеки път. Затова представих тези документи, за да се види, че те са копия на предходни документи. Отрицателното становище на администрацията, според мен е формално.

По отношение на наложените наказания, действително такива са наложени на моя подзащитен. Представих едно обяснение от лишения от свобода А.М.Р., което има отношение към последната заповед. Наистина тя е обжалвана и потвърдена от Началника на СЦЗ. Заповедта е от 09.05.2023г., но моля да имате предвид, че това наказание съгласно ЗИНЗС не подлежи на съдебен контрол. Всъщност осъденото лице обжалва своето наказание пред наказващия орган. Това обяснение установява друго, което очевидно не е взето предвид от администрацията на затвора, че все пак е възможно и въпреки че е потвърдена заповедта, осъденото лице да не е извършило това

нарушение, както е посочено. Той има заповед за награда, полагал е обществено полезен труд, винаги се е връщал след всяко прекъсване в определения срок. Считам, че той лично ще изрази своето становище към самото осъждане пред Вас, тъй като в доклада е посочено, че той не се отнася критично към осъждането си. Той е осъзнал своята вина. Периодът от десет години през който е бил на свобода е достатъчно дълъг, за да се види, че този риск който твърди администрацията на затвора, че е налице, на практика го няма. Този човек моли съда да бъде освободен условно предсрочно, за да бъде освободен условно предсрочно и да бъде със семейството си и с малолетното си дете.

Моля да постановите определение, с което да уважите молбата.

ОСЪДЕНИЙТ Г. М. М. /за лична защита/:

Моето мнение се покрива с това на адвоката ми. Не съм извършил преди и след освобождаването ми никакво престъпление и нямам намерение да извършвам криминална дейност. Относно присъдата тя е издадена, аз не коментирам това решение. Тогава прокуратурата поиска четири години „лишаване от свобода“, а съдията постанови пет. Прокурорът тогава заяви, че не по наша вина процеса се е протакал дълго време и затова иска по-леки наказания. Съжалявам за това нещо, което се случи преди много години. Не искам да коментирам присъдата дали е справедлива. През тези десет и повече години претърпях доста негативи в личен план и в работата си заради това прекъсване. Моля да уважите молбата на моя адвокат и да постановите условно предсрочно освобождаване да бъде при семейството си и децата си.

ПРОКУРОР С.: Уважаема госпожо Съдия, съобразявайки данните в приложените по делото писмени доказателства, както и с тези приложени към затворническото досие на лишения от свобода М., считам, че молбата за условно предсрочно освобождаване е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. Действително лишеният от свобода е изтърпял повече от 1/2 от наложеното му наказание „лишаване от свобода“ в размер на пет години. Има остатък от изтърпяване от 1 /една/ година, 10 /десет/ месеца и 9 /девет/ дни. Независимо от това, макар да е налице първата от кумулативно предвидените предпоставки в разпоредбата на чл.70, ал.1 от НК, то в случая намирам, че не е налице втората такава, а именно лишеният от свобода да има достатъчно убедителни доказателства за своето поправяне – да има примерно поведение, честно отношение към труда. От материалите по делото е видно, че лишеният от свобода е наказван два пъти дисциплинарно през 2023г., като последното му наказание е със заповед от 09.05.2023г.

На следващо място, видно от приложената справка от МП-ГД „ИН“, становището на Началника на СЦЗ е, че не са налице достатъчно данни за поправяне на лишеният от свобода М.. Сочи се, че целите на наказанието не са били изпълнени към момента, като има актуални проблемни зони, по които

работата следва да продължи, както и че рискът от рецидив и вреди е с непроменени стойности, прогресивната пенитенциарна система не е изпълнена докрай.

По отношение на заявеното от защитника на лишения от свобода, че няма промяна в доклада на затворническата администрация въпреки изминалия период от м. март и проведените беседи с лишения от свобода, следва да се има предвид, че в един значителен период от време той е бил в прекъсване на наказанието „лишаване от свобода“, поради което действително би било нормално да се приеме, че върху него не е било въздействано, за да бъде променено заключението.

От приложения доклад от ИСДВР е видно, че лишеният от свобода не е дал категорични доказателства за трайност на личностна и поведенческа промяна. От доклада се установява, че първоначално рискът от рецидив е бил 25 точки, като към момента е с непроменени стойности и Целите на наказанието визирани в чл. 36 от НК не са постигнати.

По отношение на изтъкнатите причини от здравословен характер по отношение на лишения от свобода, видно от последното приложено към затворническото становище досие становище № 207/31.10.2023г. на ЛКК при СБАЛЛС е отразено, че хоспитализацията и активното лечение на лишени от свобода могат да бъдат осъществени по реда и условията на чл.35 от ЗИНЗС.

Отчитайки изложеното, както и значителния остатък от изтърпяване на наложеното наказание считам, че молбата е неоснователна и моля да я оставите без уважение.

ИНСП. М.: Уважаема госпожо Председател, становището на Началника на СЦЗ, както отбелязах предварително, че по отношение молбата на осъденото лице към момента същата е неоснователна. Налице е само първата предпоставка, а именно изтърпяване на повече от половината от наложеното наказание. По отношение на втората предпоставка се смята, че от наличните към момента доказателства не може да се направи обоснован извод за постигане целите на наказанието заложи в чл.36 от НК. Мотиви за това са изложени в становището и придружаващи документи и съвпадат с изложените от представителя на СГП. Също така смятам, че не е спазено изискването заложи в чл. 441 от НПК за нова молба за условно предсрочно освобождаване, като не е спазен шестмесечния срок. Предното съдебно решение е влязло в сила на 11.05.2023г., т.е. до 11.11.2023г. не може да се подава молба, а настоящата е регистрирана в деловодството на Затвора в София на 02.11.2023г.

С оглед изложеното, моля да оставите молбата без уважение.

АДВ. Г. – РЕПЛИКА : Във връзка с възражението за срока на подаване на молбата, тя е подадена на 02.11.2023г., тъй като знаем, че администрацията

на затвора се бави с изпращането и виждате кога личното дело на осъденото лице е изпратено в съда. Бяхме сигурни, че докато делото стигне в съда, срокът ще е изтекъл. По-важно е, дали към настоящият момент са изминали шест месеца, за да реши съда дали да уважи молбата или не.

ИНСП. М. - РЕПЛИКА: В закона изрично е казано подаване на молба, а не образуване на дело или провеждане на съдебно заседание.

СЪДЪТ на основание чл. 297 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ Г. М. М.: Моля да уважите молбата и постановите условно предсрочно освобождаване.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След проведеното тайно съвещание съдебно заседание продължава пред същия съдебен състав и секретар и при участието на същите процесни страни.

СЪДЪТ, след съвещание и като взе предвид становището на страните, обяви определението си публично:

Производството е по чл.437, ал.2 от НПК във вр.с чл.70 от НК.

Образувано е по повод депозирана молба от лишения от свобода Г. М. М. чрез неговия процесуален представител адвокат Х. Г. от САК. Иска се молителят да бъде условно предсрочно освободен от ефективното изтърпяване на остатъка от наказанието „Лишаване от свобода“, което е в общ размер на пет години, наложено му по прието и признато за изпълнение съдебно решение на Апелативен съд, гр. Рен, Република Франция по НЧД № 3495/2020г. по описа на Софийски градски съд, НО,10-ти състав.

В проведеното открито съдебно заседание, упълномощеният процесуален представител на лишения от свобода Г. М. поддържа молбата, като сочи че всички изисквания на закона са изпълнение и са налице достатъчно доказателства за поправянето на подзащитния му. Излагат се доводи относно здравословното състояние на М., семейното му положение, за формалния подход на затворническата администрация при изготвянето на докладите за лишения от свобода и най – вече при преценката на риска от рецидив, без да се подхожда спрямо него индивидуално и без да се съобразяват действителните резултати от проведените беседи и работата по плана на присъдата. Оспорва се и последното наложено дисциплинарно наказание по отношение на М., като се акцентира на представеното в днешното заседание обяснение от друг лишен от свобода, въпреки обжалването на административния акт от тяхна страна. В заключение се иска

да бъде постановено условно предсрочно освобождаване по отношение на М..

Лишеният от свобода М. в своя защита сочи, че има положително отношение към постановената присъда, както и че са налице множество доказателства за неговото поправяне, в т.ч. и фактът че в рамките на десет години няма други противообществени прояви.

Представителят на СГП оспорва молбата и намира, че към настоящият момент не са налице кумулативните предпоставки на закона за да бъде постановено условно предсрочно освобождаване спрямо М.. Соци се, че рискът от рецидив все още е в средните размери, както и че не е изпълнен плана по присъдата, в т.ч. и не са налице доказателства за поправянето на лишеният от свобода. Според представителя на Софийска градска прокуратура, целите на наказанието по чл.36 от НПК не са изпълнени и молбата следва да бъде оставена без уважение.

Представителят на Началника на затвора в гр. София поддържа отрицателното становище депозирано по делото и моли молбата за условно предсрочно освобождаване да бъде отхвърлена. Отделно от горното се излагат и аргументи, че молбата е депозирана преди изтичането на 6 – месечния срок по чл.441 от НПК.

В последната си дума лишеният от свобода, отправя искане молбата му за условно предсрочно освобождаване да бъде удовлетворена.

СЪДЪТ, след като съобрази всички изразени становища от страните и събраните по делото доказателства, намира следното за установено от фактическа и правна страна:

Г. М. се явява активно процесуално легитимиран да отправи искане по чл.70 от НК във вр. чл.437, ал.2 от НПК, като настоящият състав намира молбата за допустима, но разгледана по същество същата се явява неоснователна по следните съображения:

Лишеният от свобода Г. М. е постъпил в затвора в гр. София на 22.02.2022г. и изтърпява наказание в размер на „Лишаване от свобода“ в размер от 5 години, наложено му по съдебно решение на Апелативен съд, гр. Рен, Република Франция за деяния отговарящи на престъпления по чл. 321, чл. 246, чл. 249 от българския НК при първоначално постановен „общ режим“. Съдебното решение е признато и прието за изпълнение по НЧД № 3495/2020г. по описа на Софийски градски съд, НО,10-ти състав с Решение от 19.11.2020 год., влязло в сила на 11.02.2021 год. Към днешна дата, видно от представената справка по делото, Г. М. е изтърпял от работа и фактически общо 3 години, 1 месец и 21 дни, като е налице остатък на наказанието „Лишаване от свобода“ общо 1 година 10 месеца и 9 дни.

В изпълнение на законовите изисквания по чл.437, ал.2, изр. 2, ал. 3 от НПК по делото са приобщени множество писмени доказателства, в т.ч. и становище от Началника затвора в гр. София, доклад на ИСДВР, експертна

оценка за актуалното емоционално състояние на лишеният от свобода и затворническо досие на М.. В съдебно заседание са представени и доказателства от страна на защитата относно семейното положение на М., постановление касателно прекъсването на изпълнението на наказанието „Лишаване от свобода“, доклад от предходно производство, образувано пред Софийски градски съд във връзка с условно предсрочно освобождаване и обяснения от друг лишен от свобода.

Разпоредбата на чл. 70 от НК изисква наличието на два кумулативни критерия при разглеждането на делото от съда, като първият сочи, че изтърпяното наказание „Лишаване от свобода“ следва да е най-малко $\frac{1}{2}$ от наложеното наказание, което изискване в настоящото производство е изпълнено. По отношение на втората необходима предпоставка, а именно доказателства за поправяне на осъденото лице, настоящият състав намира, че такива са налични, но същите не са в достатъчно количество, поради което и молбата за условно предсрочно освобождаване следва да бъде оставена без уважение. Доказателствата за поправяне на осъдения следва да бъдат в корелативна връзка с целите на наказанието по чл. 36 от НК и същите следва да сочат не само започнат процес на поправянето на осъдения, а и на такъв, който е необратим и ще доведе до успешна реинтеграция в обществото без да е налице значителен риск от рецидив. От приложените по делото доклади и експертна оценка се установява, че Мартинов до постъпването си в затвора в гр. София е имал трудова ангажираност към счетоводна и строителна фирма, неженен е (живее на семейни начала), има две деца. След постъпването му в затвора, му е възложена работа като общ работник в „Софийски апелативен съд“, с външно нощуване в сградата на „Съдебна палата“, също и като общ работник на външен работен обект „Булстрой“, като същият е спазвал трудовата дисциплина, но от последния работен обект /„Булстрой“/ е освободен поради извършено дисциплинарно нарушение. По време на престоя си в затвора, М. е награждаван веднъж, за което към досието му е приложена заповед и е получил награда „удължено свиждане за срок от 4 часа“. Лишеният от свобода е бил наказан два пъти за притежание на неразрешена вещ /мобилен телефон/, като веднъж е бил наказан с „извънредно дежурство по поддържането на чистотата и хигиената за срок от 7 дни“, а за друго нарушение (което е било и сравнително скоро във времето от 09.05.2023 год.) е бил лишен за срок от 3 месеца от получаването на хранителна пратка. В досието са налице и данни, че изтърпяването на наказанието от л.св. М. е било няколкократно прекъсвано по различни здравословни и семейни причини. Действително, в първоначалния и в последващите доклади, се сочи, че лишеният от свобода общува с по-голямата част от затворниците от неговата група, декларира нагласа за законосъобразно изтърпяване на присъдата и не са се наблюдавали агресивни прояви. Лишеният от свобода не е изявявал желание за участие в предлаганите пенитенциарни мероприятия, с изключение на участие в едно културно мероприятие по случай Великденските празници.

При постъпването на М. в затвора в гр. София се установява, че рискът е бил определен в 25 точки, което е в рамките на ниските стойности, като оценката до настоящия момент не е редуцирана. Рискът за обществото също все още е в първоначално определените средни стойности, а рискът от рецидив е в средните такива. В този смисъл съдът намира, че все още не е осъществен принципа на прогресивната система при изпълнението на наказанието и че корекционната работа по отношение на М. не е довършена. Освен това в представения в днешното съдебно заседание доклад, изрично е отбелязано, че лишеният от свобода не е приел отговорността за деянието и не разбира мотивите на криминалното си поведение, както и не разпознава факторите, които са допринесли за извършване на престъплението. Въпреки изявлението на М. в обратна насока в днешното заседание, Съдът приема че изложеното в доклада отговаря за действителността, доколкото същият е изготвен в резултат на проведена работа с М. по плана за присъдата с инспектор СДВР при затвора гр.София и прогреса в тази насока е незадоволителен. Приема се, че целите на наказанието визирани в чл.36 от НК не са постигнати и корекционната работа с лишения от свобода Г. М. следва да продължи.

Освен горното, независимо, че не е изискуема и задължителна предпоставка, съдът намира, че следва да отбележи и немалкият остатък от наказанието, което следва да бъде изтърпяно в размер на 1 година 10 месеца и 9 дни, както и тежките престъпления, за които е бил осъден. Непроменените стойности на риск от рецидив и вреди за обществото, както и риск за самия лишен от свобода, сочат, че все още не са налице достатъчно данни за поправяне на лицето в пенитенциарното заведение и целите и задачите заложи в присъдата не са изпълнени, като следва да се продължи работата по проблемните зони с лишения от свобода по плана за изпълнение на присъдата.

Що се касае до възражението за формалния подход при изготвянето на докладите от затворническата администрация, Съдът намира че посоченото твърдение не намира опора в представените доказателства, тъй като данните относно проведената работа с лишеният от свобода М. се различават и докладите - настоящият и предходният, не са идентични. Що се касае до изложените факти касателно съдебното минало, правния статус и житейската история на М., то е напълно логично данните да съвпадат, тъй като се касае за обективни факти, които не се влияят от преценката на инспектора СДВР.

По отношение на възражението за неспазването на 6 – месечния срок от инсп. М., Съдът намира че същото е неоснователно, доколкото молбата за условно предсрочно освобождаване е депозирана пред Софийски градски съд след изтичането му.

Имайки предвид горното, съдът намира депозирана молба за условно предсрочно освобождаване по отношение на лишеният от свобода Г. М. М. е неоснователна и същата следва да бъде оставена без уважение.

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба, депозирана от лишения от свобода Г. М. М. за условно предсрочно освобождаване от търпене на остатъка на наложеното му наказание „Лишаване от свобода“ по прието и признато за изпълнение съдебно решение на Апелативен съд, гр. Рен, Република Франция по НЧД № 3495/2020г. по описа на Софийски градски съд, НО,10-ти състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано и протестирано в седемдневен срок от днес пред Софийски апелативен съд по реда на глава 22 от НПК.

След влизане на определението в сила, затворническото досие на Г. М. да се върне на Началника на затвора гр. София.

Препис от определението да се предостави на страните.

Съдебното заседание приключи в 12:53 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____